

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียน โลกสำราญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลได้ตามขั้นตอน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1 เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียน โลกสำราญวิทยา สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1

1.2 เพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียน โลกสำราญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1

2. ขอบเขตของการวิจัย

2.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัยและผู้ให้ข้อมูล

2.1.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัย ได้แก่ ครู โรงเรียน โลกสำราญวิทยา

2.1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย

- 1) ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน
- 2) ครู โรงเรียน โลกสำราญวิทยา จำนวน 5 คน
- 3) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 9 คน
- 4) ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 15 คน

2.2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียน โรงเรียน โลกสำราญวิทยา จำนวน 38 คน

2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย เป็น 2 ประเด็น คือ

ความรับผิดชอบต่อตนเอง และความรับผิดชอบต่อสังคม

2.4 วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research Principle) 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นวางแผน (Planning) ขั้นปฏิบัติการ (Action) ขั้นการสังเกต (Observation) และขั้นการสะท้อนผล (Reflection)

2.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2550 - เดือนตุลาคม 2550

2.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.6.1 แบบบันทึก

2.6.2 แบบสังเกต

2.6.3 แบบประเมิน

2.6.4 แบบสัมภาษณ์

2.7 กลยุทธ์ที่ใช้ในการวิจัย

2.7.1 การสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหา

2.7.2 การจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัย

2.7.3 การประเมินผลการเสริมสร้างวินัย

2.8 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้วิธีการตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล โดยอาศัยเทคนิคการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation Technique) แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.8.1 ข้อมูลที่ได้จากแบบสังเกต และแบบประเมิน ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย

2.8.2 ข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึก และแบบสัมภาษณ์ ใช้วิธีการหาค่าความถี่

ของข้อมูลที่ได้รับ แล้วนำเสนอโดยวิธีการบรรยาย

3. สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียน โลกสำราญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภพศินธุ์ เขต 1 สามารถสรุปผลตามกลยุทธ์ของการดำเนินงานในระยะเวลาต่าง ๆ ได้ดังนี้

ระยะที่ 1 การสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหา

จากการสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียน โลกสำราญวิทยา โดยการประชุม

ปรึกษาหารือร่วมกับกลุ่มผู้ร่วมวิจัย และศึกษาข้อมูลจากจากรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ด้านผู้เรียน (ระดับประถมศึกษา) ซึ่งพบว่า โดยภาพรวม นักเรียนยังมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับวินัยด้านความรับผิดชอบทั้งนี้ มีสาเหตุมาจากการที่ครู ไม่ได้กำกับดูแลให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเป็นผู้มีวินัยที่ดีเกี่ยวกับความรับผิดชอบอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ส่วนนักเรียนนั้น ก็ยังไม่มีความรับผิดชอบที่จะปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีคุณลักษณะแห่งความเป็นผู้มีความรับผิดชอบ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ นั้น ปรากฏตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ ดังนี้

1. ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน โดยมีจะปล่อยชายเสื้อออกนอกกางเกง ใส่รองเท้าโดยไม่สวมถุงเท้า เดินเหยียบส้นรองเท้า สวมใส่เครื่องประดับที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นนักเรียน ส่งงานไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด ไว้ผมยาว เล็บยาว แขนและขาดำสกปรก แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สกปรก หรือเล่นจนเสื้อผ้าและร่างกายสกปรก มอมแมม ส่วนนักเรียนหญิงบางคนก็พบว่า มีเหาด้วย

2. ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเข้าแถวหน้าเสาธง การหยอกล้อกันและส่งเสียงดังในขณะที่เข้าแถวและในที่ประชุม การทิ้งขยะตามบริเวณโรงเรียนหรือขีดเขียนข้อความต่าง ๆ บน โต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังอาคารเรียน หรือห้องน้ำ รวมไปถึงการไม่รับผิดชอบต่อการใช้ห้องน้ำภายในห้องเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรักษาความสะอาดภายในห้องเรียน เป็นต้น

ระยะที่ 2 การจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัย

จากการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียน โศกสภาราญวิทยา โดยผู้วิจัยร่วมกับกลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้นำประเด็นปัญหาที่พบจากการสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน มาเป็นข้อมูลประกอบการดำเนินงาน พร้อมทั้งใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับวัยและความสามารถของนักเรียนในอันที่จะปฏิบัติได้ ประกอบด้วย กิจกรรมรณรงค์การแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบ กิจกรรมรณรงค์การรักษาความสะอาดของร่างกาย กิจกรรมเยาวชนคนรับผิดชอบ กิจกรรมแบ่งเขตรับผิดชอบภายใน โรงเรียน กิจกรรมการประกวดห้องเรียนสะอาด โดยการกำกับติดตามดูแลอย่างใกล้ชิดจากกลุ่มผู้ร่วมวิจัย และในระหว่าง

ของการปฏิบัติกิจกรรมหากพบว่า เกิดปัญหาขึ้น ก็จะได้นำเอาปัญหานั้น ๆ มาปรึกษาหารือ เพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน และผลจากการดำเนินงานตามกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าว ปรากฏว่า นักเรียนมีพฤติกรรมที่เกี่ยวกับวินัยด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจดังจะเห็น ได้จากการปฏิบัติตามกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน พบว่า โดยภาพอยู่ในระดับมาก ทุกกิจกรรม และพฤติกรรมที่พบว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ดีกว่าพฤติกรรมอื่น ๆ ในแต่ละกิจกรรม คือ ไม่ปล่อยขาสื่อออกนอกกางเกง ใส่ชุดที่ตรงตามวันที่กำหนด ไม่ใช่เครื่องสำอางที่ไม่ เหมาะสมกับสภาพนักเรียน และ ใส่ถุงเท้าทุกครั้งเมื่อใส่รองเท้าหุ้มส้นมาโรงเรียน แต่งกายมา โรงเรียนด้วยเสื้อผ้าที่ซักสะอาดเสมอ แขนหรือขาสะอาดปราศจากคราบโคล และ สวมรองเท้า เพื่อเป็นการป้องกันเชื้อโรค ล้างมือก่อนและหลังรับประทานอาหาร และ รักษาสุขภาพเล็บมือ เล็บเท้าไม่ให้สกปรก ดูแล รักษา สิ่งของ ซึ่งเป็นสมบัติของโรงเรียน ในเขตที่ตนเองรับผิดชอบ มีส่วนร่วมในการช่วยดูแลความสะอาดของเขตที่รับผิดชอบ การ ทิ้งขยะลงในที่ที่จัดไว้ให้ ทำความสะอาดเขตรับผิดชอบ โดยไม่มีคนควบคุม และ ช่วยกันรักษาความสะอาดของ ใต้ เถ้า อี ผนังอาคาร หรือห้องน้ำ

ระยะที่ 3 การประเมินผลการเสริมสร้างวินัย

จากการประเมินผลการเสริมสร้างวินัยนักเรียนซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตาม ผลการเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียน โลกสำราญวิทยา จำแนกเป็น ความรับผิดชอบต่อตนเอง และ ความรับผิดชอบต่อสังคม โดยกลุ่มผู้ร่วมวิจัย และกลุ่มผู้ให้ ข้อมูล ปรากฏว่าด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง พบว่า นักเรียน ได้แสดงออกถึงความเป็นผู้มี ความรับผิดชอบที่ดีต่อตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพฤติกรรมที่ชี้ให้เห็นว่านักเรียน มีความรับผิดชอบที่ดีต่อตนเองสูงกว่าพฤติกรรมอื่น ๆ คือ ทรงผม ไม่ยาวเกินกว่าที่ระเบียบของ โรงเรียนกำหนดไว้ การเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอและส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลา ที่กำหนด การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน และ การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสะอาด อยู่เสมอ และ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่า นักเรียน ได้แสดงออกถึงความเป็นผู้มี ความรับผิดชอบที่ดีต่อสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพฤติกรรมที่ชี้ให้เห็นว่านักเรียน มีความรับผิดชอบต่อสังคมสูงกว่าพฤติกรรมอื่น ๆ คือ การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียน จัดขึ้นด้วยความตั้งใจ การให้ความร่วมมือโดยการช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภูมิทัศน์ ของโรงเรียน การช่วยกันรักษาอาคาร สถานที่และทรัพย์สินต่าง ๆ ของโรงเรียน และ การให้ ความช่วยเหลือและแบ่งเบาภาระการงานของสังคมตามกำลังสามารถ

4. อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียน โลกสำราญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 มีประเด็นที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. การการสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหา พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีพฤติกรรมเกี่ยวกับวินัยด้านความรับผิดชอบแยกตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ คือ ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง พบว่านักเรียนมักจะแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน โดยมักจะปล่อยชายเสื้อออกนอกกางเกง ใส่รองเท้าโดยไม่สวมถุงเท้า เดินเหยียบส้นรองเท้า สวมใส่เครื่องประดับที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นนักเรียน ส่งงานไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด ไว้ผมยาว เล็บยาว แขนและขาผ้าสกปรก แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สกปรก หรือเล่นจนเสื้อผ้านและร่างกายสกปรก มอมแมม ส่วนนักเรียนหญิงบางคนก็พบว่ามีแห้วด้วย ขณะเดียวกันก็ยังมี พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเข้าแถวหน้าเสาธง การหยอกล้อกันและส่งเสียงดังในขณะที่เข้าแถวและในที่ประชุม การทิ้งขยะตามบริเวณ โรงเรียนหรือขีดเขียนข้อความต่าง ๆ บนโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนัง อาคารเรียน หรือห้องน้ำ รวมไปถึงการไม่รับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมภายในห้องเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรักษาความสะอาดภายในห้องเรียน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรศิริ เรื่อง ไรจน์ (2547 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียนจักรราชราชูร์สามัคคี อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา และพบว่า สภาพปัจจุบันปัญหาเกี่ยวกับวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน คือ นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน หยอกล้อกันในห้อง ไม่ส่งการบ้าน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง ซึ่งสร้างปัญหาในการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูเป็นอย่างมาก และนักเรียนไม่ช่วยกันทำความสะอาดบริเวณ โรงเรียนและห้องเรียน ไม่ช่วยกันรักษาสิ่งของวัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียนและนักเรียนบางส่วนยังขีดเขียน โต๊ะเก้าอี้ ซึ่งเป็นการทำลายสมบัติของ โรงเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กร กองสุข (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ โรงเรียนสามัคคีพิทยาคม อำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์ และพบว่า สภาพก่อนการพัฒนา นักเรียนยังขาดวินัยบางประการที่ยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานและไม่เป็นไปตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียน คือ นักเรียนขาดความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่ การมาโรงเรียนสาย การขาดเรียน การหนีเรียน และนักเรียนขาดความรับผิดชอบด้านการรักษาความสะอาดอาคารสถานที่ และสถานที่ของส่วนรวม และ

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อติศักดิ์ ชมเมือง (2549 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียนคอนไทรงามพิทยาคม อำเภอทมาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ และพบว่า ก่อนการพัฒนา นักเรียนมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการแต่งกายไม่เรียบร้อยและไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ไม่ตรงต่อเวลา ไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่ทำความสะอาดห้องเรียนและบริเวณ โรงเรียน

2. การจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัย ผู้วิจัยร่วมกับกลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้นำประเด็นปัญหาที่พบจากการสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน มาเป็นข้อมูลประกอบการดำเนินงาน พร้อมทั้งใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับวัยและความสามารถของนักเรียนในอันที่จะปฏิบัติได้ ประกอบด้วย กิจกรรมรณรงค์การแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบ กิจกรรมรณรงค์การรักษาความสะอาดของร่างกาย กิจกรรมเยาวชนคนรับผิดชอบ กิจกรรมแบ่งเขตรับผิดชอบภายใน โรงเรียน กิจกรรมการประกวดห้องเรียนสะอาด ซึ่งผลแห่งการดำเนินงานตามกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าว ปรากฏว่า นักเรียนมีพฤติกรรมที่เกี่ยวกับวินัยด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจดังจะเห็น ได้จากการปฏิบัติตามกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน พบว่า โดยภาพอยู่ในระดับมาก ทุกกิจกรรม และพฤติกรรมที่พบว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ดีกว่าพฤติกรรมอื่น ๆ ในแต่ละกิจกรรม คือ ไม่ปล่อยชายเสื้อ ออกนอกกางเกง ใส่ชุดที่ตรงตามวันที่กำหนด ไม่ใช้เครื่องสำอางที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน และ ใส่ถุงเท้าทุกครั้งเมื่อใส่รองเท้าหุ้มส้นมาโรงเรียน แต่งกายมาโรงเรียนด้วยเสื้อผ้าที่ซักสะอาดเสมอ แขนหรือขาสะอาดปราศจากคราบโคล และ สวมรองเท้าเพื่อเป็นการป้องกันเชื้อโรค ล้างมือก่อนและหลังรับประทานอาหารและรักษาสุขภาพเล็บมือ เล็บเท้าไม่ให้สกปรก ดูแล รักษา สิ่งของ ซึ่งเป็นสมบัติของ โรงเรียนในเขตที่ตนเองรับผิดชอบ มีส่วนร่วมในการช่วยดูแลความสะอาดของเขตที่รับผิดชอบ การ ทิ้งขยะลงในที่ที่จัดไว้ให้ทำความสะอาดเขตรับผิดชอบ โดยไม่มีคนควบคุม และ ช่วยกันรักษาความสะอาดของ โต๊ะ เก้าอี้ พนักอาคารหรือห้องน้ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมานีก คอบขุนทด (2547 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียน โศกเรีงรมย์ ศิลปาคาร อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ และพบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน การตรงต่อเวลา การปรับปรุงตนเองให้เป็นคนตรงต่อเวลา และเข้าร่วมกิจกรรมตามที่โรงเรียนกำหนดสม่ำเสมอ และให้ความร่วมมือในการร่วมรักษาความสะอาดของอาคารสถานที่ และการรักษาทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สืบสกุล ชดช้อย (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้

ศึกษาการพัฒนาวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียนเมืองทุ่งวิทยา อำเภอสุวรรณภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 และพบว่า การดำเนินการตามโครงการพัฒนา วินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบ โดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพมาก และสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ประพันธ์ แสงสว่าง (2549 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ โรงเรียนบ้านลาดวิทยาเสริม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ และพบว่า หลังจากที่ได้มอบหมายกิจกรรมต่าง ๆ คือ การเข้าแถวหน้าเสาธง การประกวดการแต่งกาย การประกวดการรักษาความสะอาดสภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน และการนิเทศแล้วปรากฏว่า นักเรียนมีการพัฒนาวินัยในด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่ การมาโรงเรียนทันเวลา การปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา โดยเฉพาะการเข้าแถว เคารพธงชาติและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ การสนใจกิจกรรมการเรียนและรับผิดชอบงานที่ครู มอบหมาย การแต่งกายเรียบร้อยในสถานการณต่าง ๆ มีความสุภาพเรียบร้อยและมีสัมมาคารวะ ต่อครูและผู้ใหญ่ และการมีมารยาทในการรับประทานอาหาร และส่วนความรับผิดชอบต่อ สถานศึกษา พบว่านักเรียนได้รักษาความสะอาดห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ ความสะอาดบริเวณ นอกห้องเรียนที่รับผิดชอบ และภายในบริเวณ โรงเรียน ตลอดทั้งมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและรักษาทรัพย์สินสมบัติของทางโรงเรียน ตามมาตรฐานด้านผู้เรียน โดยผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญตนเพื่อส่วนรวม การเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาสถานศึกษาและท้องถิ่นของโรงเรียนได้ดีขึ้น

3. การประเมินผลการเสริมสร้างวินัย มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผล การเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียน โคกสำราญวิทยา จำแนกเป็น ความรับผิดชอบต่อตนเอง และ ความรับผิดชอบต่อสังคม โดยกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ซึ่งประกอบด้วย ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครอง ปรากฏว่า ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง พบว่า นักเรียนได้แสดงออกถึงความเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อตนเองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและพฤติกรรมที่ชี้ให้เห็นว่านักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองสูงกว่า พฤติกรรม อื่นๆ คือทรงผมไม่ยาวเกินกว่าที่ระเบียบของโรงเรียนกำหนดไว้ การเข้าชั้นเรียน อย่างสม่ำเสมอและส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด การแต่งกายถูกต้องตาม ระเบียบของ โรงเรียน และการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสะอาดอยู่เสมอ และ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่า นักเรียนได้แสดงออกถึงความเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อสังคมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และพฤติกรรมที่ชี้ให้เห็นว่านักเรียนมีความรับผิดชอบต่อสังคมสูงกว่า

พฤติกรรมอื่น ๆ คือ การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นอย่างตั้งใจ การให้ความร่วมมือ โดยการช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภูมิทัศน์ของโรงเรียน การช่วยกันรักษาอาคารสถานที่ และทรัพย์สินต่าง ๆ ของโรงเรียนและการให้ความช่วยเหลือและแบ่งเบาภาระการทำงานของสังคมตามกำลังสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อคิศักดิ์ ชมเมือง (2549 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียนคอนโทรลพิทยาคม อำเภออมลาคะย จังหวัดกาฬสินธุ์ และพบว่า การดำเนินงานโดยใช้กลยุทธ์การนิเทศติดตามผล ทำให้ทราบว่า นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงวินัยด้านความรับผิดชอบที่ดีขึ้น

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

5.1.1 ครูผู้สอนแต่ละคนควรมีการขยายผลไปสู่การปฏิบัติในห้องเรียน โดยตรง และดำเนินการทั้งสองภาคเรียนเพื่อให้ทราบผลของการปฏิบัติโดยภาพรวมตลอดปีการศึกษา

5.1.2 โรงเรียนควรกำหนดแนวทางการดำเนินงานให้เป็นนโยบายและแผนปฏิบัติการไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน เพื่อให้ครูผู้สอนแต่ละคนได้นำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา

5.1.3 โรงเรียนควรประเมินผลการดำเนินงานตามกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อจะได้ทราบผลการพัฒนาและนำข้อมูล ไปสู่การเสริมสร้างวินัยที่ยั่งยืนให้เกิดขึ้น กับนักเรียนทุกคน

5.1.4 โรงเรียนควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการเสริมสร้างวินัยของนักเรียน โดยความร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหลาย ๆ ฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นครูผู้สอน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือ ชุมชน เพื่อให้ปรากฏแนวทางของการเสริมสร้างที่หลากหลายและทั่วถึงครอบคลุมนักเรียนทุกคน

5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.1 ควรวิจัยเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในด้านอื่น ๆ เช่น ความสะอาด ความประหยัด หรือความซื่อสัตย์ เป็นต้น

5.2.2 ควรวิจัยโดยใช้กลยุทธ์อื่น ๆ อีก เพื่อจะได้มีแนวทางการดำเนินงานที่หลากหลาย ซึ่งเหมาะสมกับวัยและความสามารถด้านการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

5.2.3 ควรทำการวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบกับนักเรียนจำนวน 4 คน ที่พบว่า ยังขาดวินัยด้านความรับผิดชอบที่ดี

5.2.4 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยของนักเรียนแยกระดับชั้นของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY